

AINO, IHME

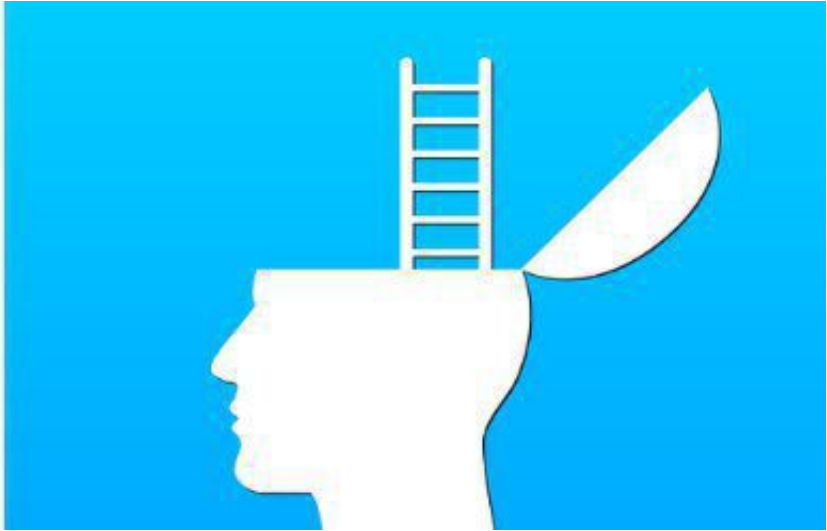
Silmät, Korvat ja Keuhkot

Tuula Rokka

Aino, Ihme
Silmät, Korvat ja Keuhkot

Tuula Rokka

***"Ainoseni, näin sekavassa ja sodan uhkaamassa
maailmassa voit
tutustua minun kanssani ja minun avullani Sinussa
itsessäsi piileviin nerokkaisiin luomistöihini.
Sinä olet ihme."***

Omistettu lastenlapsilleni:

***Ruutille, Kaislalle,
Isalle,
Joonalle, Hiljalle,
Emmalle ja Minkalle***

***Kuunnelkaa juurianne,
kaivakaa sieltä vahvuutenne ja
hyödyntäkää heikkoutenne.
Katsokaa eteenpäin,
silmit, aivot ja sydän avoimina,
elämälle ja rakkaudelle.***

© 2024, Tuula Rokka

***Kustantaja: BoD · Books on Demand GmbH,
Helsinki, Suomi***

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8457-0

*Katse sekä menneisyyteen että myös
valoisaan tulevaisuuteen*

Lähtetiedot: Google

Kuvat: Windows Liven valokuvakokoelma, PNG

Sisällysluettelo:

<i>Pikku Perkeleet</i>	<i>7 -12</i>
<i>Silmä</i>	<i>13-30</i>
<i>Korva</i>	<i>31-46</i>
<i>Keuhkot</i>	<i>47-82</i>

Leskirouva Aino kuuntelee Taivaan Herran sanomaa

Pikku Perkeleet

Aino laahustaa kauppareissulta kohti kotia. Kun hän lähti, niin oli kaunis aurinkoinen ilma, mutta nyt ilma on muuttunut. On kuin koko taivas olisi mennyt sekaisin. Tummia mustanpuhuvia pilviä on kerääntynyt taivaalle. Taivas on kuin karvainen säkkikangas. Joku vimmattu voima ajaa pilviä ison valtavan luudan kanssa takaa. Tuuli on voimistunut. Alkaa sataa. Ei kauniita lumihietaleitä, vaan vihaisia jäähileitä aivan kuin lasinpalasia. Vaikka Ainolla on huono kuulo, kuulee hän jäähileiden sihisevän kiukusta. Ikään kuin kiroilisivat. Ilmastomuutosta, siitähän nyt kovasti puhutaan lehdissä ja televisiossa. Siitä tässä varmasti on kyse. Lopun aikoja taidetaan elää.

"Häipykää, Pikku Perkeleet!" kuulee Aino Herran jylisevän äänen. Herra Jumala on hurjistunut. Jotakin merkillistä on tapahtunut. Herran ääni on inhon, raivon ja pelonkin sävyttämä. Hän on selvästi kauhuissaan. Nyt jyrisee ja tulee kaatosade. Ainosta tuntuu, että taivasta pestään. Uutisissa kerrotaan, että ihmeellisiä avaruuskappaleita on löytynyt maapallolta. Niitä tutkitaan maailman arvostetuimmissa laboratorioissa. Outoja materiaaleja, joita ei ainakaan maaperästämme löydy.

Aino pääsee kotiin. Hän on aivan uupunut. Saa vaivoin litimärät tossut jaloistaan ja puseron ja housut yltään. Jaksaa vielä kolmetoista rappusta yläkertaan. Lepäämään. Sokeriarvo on kahdeksantoista ja risat. Mistä se voi nousta, kun hän on juonut yhden kupillisen kahvia ja syönyt kaksi paahtoleipää ennen kauppareissua. Luulisi, että sokeri veressä olisi raskituksen myötä alentunut? Mitähän se Herrakin tuolla ylhäällä taivaassa oikein riehuu? Voi tätä maailman menoa. On koronaa ja on sotia. Ei jaksa kuin olla hiljaa.

Taivaassa on hirmuinen tilanne. Taivaan perimmäisessä Periferiassa on puhdistus meneillään. Siellä on kyynelehtiviä mustasiipisiä enkeleitä, jotka pitelevät rinnoillaan kauniita Pikku Pirulaisia. Perkele on päässyt pujahtamaan taivaaseen ja lumonnut osan enkeleistä, vienyt heidät taivaan perimmäiseen Periferiaan ja harjoittanut heidän kanssaan haureutta. Rakentanut sinne kauniin ja komean luola-asunnon enkelivaimoilleen. Perkele osaa olla hyvin, hyvin lumoava. Herra on hirmustunut. Perkele on jo kerran karkotettu maan päälle, sen valtiaaksi, joten hän on rikkonut sopimuksen ja siitä seuraa sota.

Aino vahvistaa itseänsä ja katselee ulos ikkunasta. Ilma on lauhtunut. Vain pieniä sadepisaroita leijailee hiljalleen maahan. Sota taivaassa on varmaan loppunut.

”Oletko, Aino, kuulolla?” kuuluu Herran ääni. Herra on tullut Ainoa tapaamaan.

”Olen, Herra”, vastaa Aino.

”Minua painaa yksi ankara huolenaihe”, kertoo Herra.

”Uskon.”

”Mitä minun tulee tehdä langenneille enkeleille?”

”Päästä heidät lastensa luo maan päälle, jos he itse niin haluavat.”

”Kai se niin on parasta tehdä, kai se niin on...”, mumisee Herra ja liitelee taivasiin.

Aino jää vakavasti pohtimaan enkelin, ihmisen ja eläimen samankaltaisuutta.

Leskirouva Aino tutustuu Taivaan Herran
avustuksella omiin silmiinsä, korviinsa ja
keuhkoihinsa.

Kirjassa on sekä faktaa että fiktiota.

Kirja on pyritty kirjoittamaan naiivilla tavalla ja
ymmärrettävällä suomen kielellä.

BoD

9

789528

084570